

ἐντὸς τῶν πτυχῶν τῶν ράσων των. Γῆν καὶ θάλασσαν κινούσιν οἱ Ρῶσοι· δαπανῶσι, κτίζουσιν, ἐξοπλίζουν, ἐξωραίζουν. Μὲ τὸν καιρὸν τὸ Ἅγιον Ὅρος μεταβάλλεται εἰς δευτέραν Ἱερουσαλήμ—ρωσικὴν. Ἰσως τοῦτο θὰ ἦνε καὶ πόθος τῆς βασιλείας. Ἐρχονται, ἀπέρχονται, μεταέρχονται οἱ Ρῶσοι προσκυνηταί, ἀφιερῶντες ἄμφια, δῶρα, χρυσίον, μέχρι καὶ ἀτμακάτων ἀκόμη, ξεφορτόνουν δὲ τὰ νοστιμώτερα καὶ θρεπτικώτερα ἐδώδιμα, μέχρις οὗτου ἀλειφθῇ βουτύρῳ καὶ ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ καρδιά τῶν Ἑλλήνων καλογήρων, μηδεμίαν δι' ἀκτὺς Ἑλληνισμοῦ ἢ ὀρθοδοξίας δύνηται νὰ διαπεράσῃ αὐτούς. Κάθε μεγάλην ἐορτὴν Ρῶσοι ἐπίσημοι ἀξιωματικοὶ εὐγενεῖς καὶ ἄλλοι παρίστανται μὲ τὰ χρυσὰ των καὶ τὸν χρυσὸν των εἰς τὰς τελετάς, οἵτινες ἀπεσλαυώθησαν. Δὲν ἐρωτῶμεν τί γνωρίζουσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἂν ἐπεσκέφθῃ ποτὲ ὁ Λογοθέτης τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ἂν εἶδε ἓς τὸ ὄνειρόν του καμμίαν κορυφὴν αὐτοῦ βουλευτῆς τις ἢ ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.

«Ἐπειτα θέλετε ἐπὶ ἀργυροῦ πινακίου τὴν Μακεδονίαν!

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΝ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλεις, 16 Σεπτεμβρίου

Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις οὐδόλως ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν τοῦ Τσάρου συνέντευξιν μετὰ τοῦ Γλάδστωνος. Ἡ «Βακὴτ», τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς χθὲς λέγει τάδε: «Πολλοὶ ἐπιμένουσι λέγοντες ὅτι ἐν τῇ συνανθείᾳ ταύτῃ ἐλήφθη ἀπόφασις τις περὶ πολιτικῶν. Ἡμεῖς διατεινόμεθα ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐλήφθη ἀπόφασις, διότι ἐν Ἀγγλίᾳ κοινὴ γνώμη δυσμενῶς διάκει-

νται πρὸς τοιαύτην συνεννόησιν. Βεβαίως ἡ Γερμανοαυστριακὴ συμμαχία ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀπέναντι ὅμως τῆς συμμαχίας ταύτης ἀπαιτοῦνται συντονώτατα μέτρα, διότι αἱ συμμαχίαι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῶσι διὰ παιδαριωδῶν, οὕτως εἰπεῖν συνδιαλέξεων, καθ' ἃς λέγεται ἡχθὲς συνεμάχησαν δύο ἰσχυρὰ κράτη, σήμερον δὲ καὶ ἡμεῖς θὰ συμμαχήσωμεν. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, οὐδόλως ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τοιαύτας φήμας ἀφορμὴν ἤθελε δώσει συνδιαλέξεις οὕτω βραχεῖα καὶ ἐν πλοίῳ».

Ἀληθῶς ἡ «Βακὴτ» ὁμιλεῖ μᾶλλον ὥς ἡμιεπίσημον Γερμανοαυστριακὸν ὄργανον πειρόμενον νὰ δείξῃ ὅτι οὐδεμία ἀπεδίδωσι σημασίαν εἰς τὴν πολύκροτον συνέντευξιν. Τοῦτο ὅμως ὤφειλε νὰ πράξῃ, ἀφοῦ ἀτενίζει καὶ αὕτη πρὸς τὴν συμμαχίαν τὴν Γερμανοαυστριακὴν.

Ἐκτακτος ὑποδοχὴ γενήσεται ἐνταῦθα τῷ λόρδῳ κόμητι Δούφφριν. Ὑπάλληλοι τῶν ἀνακτόρων καὶ τῆς Πύλης ἐστάλησαν ἤδη εἰς Δαρδανέλια, ὅπως εἰπώσιν αὐτῷ τὸ «ὡς εὐπαρέστης», ἐκ προσώπου τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Πύλης.

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸν κανονισμὸν τοῦ νέου ἰδρυθέντος παρασήμου «Νισάνι Ἰμτιάζ», ὅπερ ἀπονέμεται εἰς τοὺς ἐπὶ εὐθύτητι, ὡς τοῦτο δυνατόν ἐν Τουρκίᾳ, καὶ γενναίότητι διακρινομένους. Ἐντὸς ὀλίγου βεβαίως θέλει λάβει καὶ τοῦτο τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἣν καὶ τὸ *Serafak*, ὅπερ ἀπονέμεται εἰς τὰς αὐτοκρατείας καὶ αἰδοὺς τῶν *Calé chantan*.

Ὁ Βακρὴ πασᾶς τὰ χρειάζεται. Ἡδὴ ἔπαυσε νὰ μεταβαίνει, ὡς ἔπραττε τακτικᾶ, εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Παρασκευῆς. Ὁ «Φάρος» ἀναγράφει ὅτι διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου ἐννεργηθήσονται τὰ δέοντα περὶ Βακρῆ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Σήμερον ἀπῆλθεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐνταῦθα διατρίψας νέος διευθυντὴς τῶν Ζ. Διδασκαλείων κ.

8

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

8

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 572)

— Τίποτε εὐχάριστον, κυρία μαρκησία, ἀπεκρίθη. Καὶ εἰς ἐμὲ, γηραιὸν τῆς οἰκογενείας σας ὑπρέτην, τοῦτο πολὺ λυπηρόν. Ἡ μετὰ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν τοῦ κυρίου μαρκησίου δίκη τῆς Ἀγγλίας ὑπέστη σημαντικὰς βλάβας.

— Δὲν μοῦ λέτε ὅλην τὴν ἀλήθειαν, Μπασελίνε, διέκοψεν ἡ μαρκησία. Ἐὰν ὑπῆρχε καὶ λάμψις ἐλπίδος ἀκόμη, δὲν θὰ εἴσθε τόσο καταβεβλημένος. Ὅμιλήσατε, εἰμαι ἰσχυρά, μπόρῳ νὰ τ' ἀκούσω ὅλα. Ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις;

Ἐχάσαμεν τὴν δίκην; ... Ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ. Ἐκάμεν ἐν νῆμα, ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν ἀπελπιστικωτέραν τῶν εἰδήσεων. Ἡ μαρκησία ἐδάγκασε τὰ χεῖλη της, καὶ ἐν δάκρῳ ἔλαμψεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βλεφάρου της, ἀμέσως ξηρανθὲν ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ προσώπου της. Ὁ Μπασελίνος καταλυπημένος ἤρχισε νὰ περιπατῇ μὲ μεγάλα βήματα ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Εἶχε λησμονήσει καὶ αὐτὸν τὸν σεβασμὸν. Ἄν ἐνεθυμείτο πλεον ποῦ εὐρίσκετο. Καὶ παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν του, χειρονομῶν, ὡς ὅταν ἐμελέτα ὑπόθεσιν τινα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, ἔλεγεν.

— Δὲν ἔγινε καλὰ ἡ ὑπεράσπισις τῆς ὑποθέσεως. Εἶνε γαῖδούρια αὐτοὶ οἱ δικηγόροι καὶ πλεονέκται! Σὰς γράφουσιν ἓνα γράμμα. . . τοὺς ἀπαντᾷτε. Διαβάζουν τὴν ἀπάντησιν καὶ νομίζουν ὅτι τελείωσεν ἡ ὑπόθεσις. . . Ἐὰν ὁ μαρκησὶς μὲ συνεβουλεύετο! Ἀλλὰ ἦτο ἓς τὸ Παρίσι. Καὶ ὁ συμβολαιογράφος του θὰ τὸν συνεβούλευσε κακῶς. . . Καὶ αὐτοὶ οἱ συμβολαιογράφοι τοῦ Παρισιῶ γαῖδούρια εἶνε. Ὅλο καὶ χαρτόσημα ξέρουν νὰ ζητᾶνε! Αἶφνης ἐσταμάτησε καὶ κτυπῶν τὸ μέτωπόν του. Αὐτὸ εἶναι φοβερόν διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν Μπωλιέ!

— Πραγματικῶς φοβερόν, εἶπεν ἡ μαρκησία καὶ καταστρέφει τὴν κόρην μου καὶ τὸν υἱόν μου. Χρειάζονται τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν οἰκονομία διὰ νὰ φέρω εἰς ἰσορροπίαν τὰ οἰκονομικά μου. . .

Τοιούτῳ. Εὐτυχῆσαντες, νὰ γνωρίσωμεν αὐτὸν, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐπιτυχιστάτη καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τὰ Ζαρίφεια μεγάλως ἀναδειχθήσονται.

Αὐτόθι, 16 Σεπτεμβρίου.

Τὰ ἀπὸ τοῦ ὑψίστου τοῦ Βοσπόρου βουνοῦ πενθίμως κροτοῦντα τηλεβόλα καὶ οἱ ἐρυθρὸν περιβεβλημένοι χιτῶνα καὶ λόγχην καὶ φανόν, διότι νῦν ἦν, φέροντες ἐν ταῖς χερσίν, ἄγγελοι κακῶν τῶν δύο τῆς Κων(πόλεως) μεγαλπτέρων πύργων τοῦ Γαλατᾶ καὶ τῆς Πόλεως, ἡγγελλον τὴν ἐσπεραν τῆς τρίτης πρὸς τὴν τετάρτην, τοῖς ἡδὴ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφῆως εὐρισκομένοις τῆς Κων(πόλεως) κατοικοῖς τὴν ἀπαισίαν ἀγγελίαν πυρκαϊᾶς ἐν Χαλκηδόνι, κειμένη ἐν τῇ ἀπέναντι τοῦ Πέραν ἀσιατικῇ ἀκτῇ. Πυρκαϊὰ δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει σημαίνει γενικὴν σύγχυσιν, καταστροφὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγάλην, ἐνεκα τοῦ πλήθους τῶν ξυλίων οἰκίων, τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος· ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐλπίσις αὕτη πληρωθήσεται ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῶν ὑδάτων, καὶ τῶν ἀνεπαρκῶν μέσων πρὸς ἀποσόδησιν τοῦ ὁλέθρου. Μόλις δὲ τὸ ἀπαισίον ἀγγελμὸς ἠκούσθη καὶ οἱ πάντες ἐξέρχονται ἔντρομοι καὶ σπεύδοντες ὅπως μάθωσι ποῦ τὸ ὁλεθριον στοιχεῖον καταστροφὴν ἐπιφέρει,

Ἰδοὺ ὁ κακὸς ἄγγελος τῶν πύργων σπεύδων, ἐν φωναῖς, ἵν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰς πρεσβείας, τὰ προξενεῖα, τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς, τοὺς στρατῶνας καὶ τὰ μέρη ἐνθα εἰσι βοηθητικὰ μέσα κατὰ τοῦ παμφάγου στοιχείου, τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Σπεύδεις πρὸς αὐτὸν ἵνα ἐρωτήσῃς αὐτὸν, ἀλλ' ἐὰν δὲν γνωρίζῃς τὸν τρόπον τῆς ἐρωτήσεως ἡ μᾶλλον τῆς μὴ ἐρωτήσεως, διότι δὲν δύνασαι νὰ ἐρωτήσῃς—τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνεις αὐτῷ ἡ ὑβριστικὴν σοὶ δίδει ἀπάντησιν ἢ, ἐνῶ καθ' ὅλον τὸν δρόμον γοεράς ἐβαλλε κραυγὰς τότε ἐν σιγῇ παρέρχεται. Μόνον εἰς

τὸ εὐχετικὸν οὐρουλα γτατ (εἰς τὸ καλόν, γενναίε!) δίδει βεβιασμένην τινὰ ἀπάντησιν, τρέχουσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπομακρυνομένην σου, ἣν πολλάκις καὶ μάλιστα ἀν' ἀγνοῆς τὴν τουρκικὴν, οὐδόλως ἐννοεῖς. Μετὰ ταῦτα ἀρχεται ἡ ἀναστάσις τῶν ὁδῶν, ὧν ἐν μέσῳ, συχνάκις μετὰ τὴν καταστροφὴν, ἀκούεις τὸν ἄγγελον τῶν ὁδῶν (γιακιντζῆ μπεκτισοῖ) κραυγὰς ρηγνύοντα καὶ μετὰ τόνου παραδόξου ὅσον καὶ ἀπαισίον συνοδευομένου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ λιθαστρώτου κτύπου τῆς σεβασμίας ράβδου αὐτοῦ, τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς καὶ τὴν καταστροφὴν αὐτὴν διὰ τοῦ γιακιντῆ βάρ (πυρκαϊὰ ἐξερράγη) ἐξαγγέλλοντα, οὕτως ἀκατανοήτως ὥστε ἡ οὐδὲν ἐννοεῖς ἢ ἄλλον τόπον ὑπολαμβάνεις ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ. Ἀλλὰ μὴ καὶ αὐτὸς τὸν τόπον ἀκριβῶς ἐξαγγέλλει; Πολλάκις ἐκπλήσσεσαι ἀκούων παρ' αὐτοῦ ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ὑπάρχει ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ἣ κατοικεῖς ἐνῶ σὺ οὐδὲν βλέπεις καὶ ἐξέρχεσαι αὐτῆς ὅπως μάθῃς ποῦ τὸ παμφάγον στοιχεῖον καταστρέφει. Ἄλλοτε δὲ πάλιν σπεύδεις εἰς τὸν ἄγγελθέντα ὡς τόπον τῆς καταστροφῆς, ζητεῖς τὸν καπνὸν καὶ τὰς φλόγας ἀλλ' οὐδὲν βλέπεις, ἐρωτᾷς, καὶ τὴν ἐρώτησιν σου διαδέχονται ἡ ἐκπληξὶς ἢ καὶ γέλωτες τῶν πρὸς οὓς ἀπευθύνεσαι, καθότι οὗτοι γινώσκουσιν ὅτι παρ' αὐτοῖς οὐδὲν συμβαίνει καὶ ὅτι ὁ τόπος τῆς καταστροφῆς παρασάγγας ἀπέχει τοῦ ἐαυτῶν. Συνέβη μοι ν' ἀκούσω τὴν ἐκρηξιν πυρκαϊᾶς ἐν Παγκαλιῷ. Σπεύδω πρὸς τὸ μέρος τοῦτο καταλασποῦμαι καὶ καθιδρῶς, πλὴν μανθάνω ἐκεῖ ὅτι ἡ καταστροφὴ τελεῖται ἐν Βουγιούκ-δερέ, τοῦτέστιν εἰς τόπον ἀπέχοντα τοῦ ἀγγελθέντος ὥρας, ἐὰν ἀγαπᾶτε, τρεῖς ἕως τέσσαρας. Κωμικώτερον ὅμως εἶνε τόδε. Πρὸ τινων ἡμερῶν πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνῃ. Οἱ ταύτην ἀγγελλαντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, μετέτρεψαν τὸ Ἀδαδᾶ (εἰς τὰς νήσους) εἰς Γαλατᾶν. Οἱ πυροσβέσται τοῦ παλαιοῦ συστήματος, ἀκούσαντες εἰς Γαλατᾶν ἐσπευσαν πρὸς τὸ μέρος, πλὴν ἐκεῖ ἔμαθον τὴν πλάνην τῶν καὶ ἐπέστρεψαν. Τοὺς πυροσβέ-

Ὁ Μπασελίνος ἔπαυσε νὰ διασκελίζῃ τὴν αἵθουσαν. Εἶχεν ἐπανακτῆσαι τὴν γαλήνην τοῦ, καὶ ἤκουε τὴν κυρίαν Μπωλιέ μὲ σεβασμὸν καὶ συγκίνησιν. Ἦξευρεν ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς δίκης ἦτο ἀνεπανόρθωτος. Πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν καὶ οὐδεμία ἐφεσις ἦτο δυνατή. Ἡ περιφρονητικὴ ἀμεριμνησία τοῦ μαρκησίου ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους του νὰ λάβωσι μέτρα τόσον ἐπιωφελῆ, ὥστε ἡ ἐπὶ πλέον ἐξακολούθησις τῆς δίκης ἦτο ἄνευ ἐλπίδος ἐπιτυχίας.

— Μία δυστυχία πολὺ σπανίως ἔρχεται μόνη, ὑπέλαβεν ἡ μαρκησία. Καὶ πρέπει νὰ ἔχετε καὶ ἄλλας κακὰς εἰδήσεις, Μπασελίνε. Θέλω νὰ τὰς ἀκούσω ὅλας μαζῇ, προσέθηκεν ἡ κυρία Μπωλιέ μὲ μειδίαμα μελαγχολικόν. Νομίζω ὅτι δὲν ἔμπορᾷ νὰ λυπηθῶ περισσώτερον ἀφ' ὅ,τι ἐλυπηθην.

— Πολὺ ἐπεθύμουν νὰ συμμερισθῶ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, κυρία μαρκησία. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον μέλλω νὰ σᾶς πῶ, δὲν θὰ μοῦ ἐφαίνετο τόσον λυπηρὸν, ἐὰν δὲν ἐγνώριζα τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας σας, καὶ φοβοῦμαι ἐκ τῶν δύο δυστυχιῶν ἐκεῖνη ἣτις θὰ σᾶς λυπήσῃ περισσώτερον δὲν θὰ εἴναι ἡ ἀπώλεια τῶν χρημάτων. . .

Ἡ μαρκησία ἐγένετο κάτωχρος καὶ ὅλον τῆς τὸ σῶμα διέτρεξε φρικίας, ὡς ἂν νὰ εἶχε πλησιάζει εἰς ἡλεκτρικὴν συστοίχιν. Προησθάνθη πᾶν ὅ,τι ἔμελλε νὰ τῇ εἴπῃ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, καὶ μὴ δυναμένη νὰ κρατηθῇ.

— Ἐχετε εἰδήσεις περὶ τοῦ δουκὸς; ἀνέκραξεν.

— Μὲ εἶχατε ἐπιφορτίσει, κυρία, νὰ λάβω πληροφορίας

περὶ τοῦ κυρίου ἀνεψιοῦ σας, εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος μετ' ὅσους ἐλαφρὰς εἰρωνίας, πολὺ χαρακτηριστικῆς παρὰ τῷ ἐνθουσιῶδει τούτῳ λάτρει τῆς ἀριστοκρατίας. Ἠκολούθησα κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας σας. Καὶ ἰδοὺ αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον: Ὁ κύριος δουξ τοῦ Βλιγνὺ εὐρίσκεται εἰς Παρισίους πρὸ ἑξ ἑβδομάδων.

— Πρὸ ἑξ ἑβδομάδων! ἐπανελάθεν ἐμβρόντητος ἡ μαρκησία καὶ δὲν τὸ ἔξυραμε!

— Ἀφοῦ ὁ κύριος ἀνεψίος δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ εἰδοποιήσῃ. . .

— Καὶ δὲν ἦλθε! Καὶ ἀκόμη δὲν ἔρχεται ἀφοῦ ἔμαθε τὴν ἀτυχίαν μας! Διότι τὴν γνωρίζει βέβαια;

— Τὴν ἔμαθε, κυρία μαρκησία, καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους μάλιστα!

Ἡ κυρία Μπωλιέ ἔκαμε νεῦμα ὀδυνηρᾶς ἐκπλήξεως. Καὶ μὲ ὕφο: βαθείας λύπης.

— Ἐχετε δίκαιον, Μπασελίνε, ἡ εἰδήσις αὕτη μὲ λυπεῖ πολὺ σκληρότερον τῆς ἀπωλείας τῶν χρημάτων. Ὁ δουξ μᾶς ἀφίνει. Δὲν ἦλθε καὶ δὲν θὰ ἔλθῃ, εἶχα τὸ πραγματικὸν ὅλων τούτων. Ἀπὸ ἡμᾶς ἤθελε περισυῖαν. Ἡ περιουσία ἐξηφανίσθη, ὁ μνηστήρ ἀπομακρύνεται. Ὁ χρυσὸς εἶναι τὸ σύνθημα τῆς πεζῆς καὶ ἀπλήστου αὐτῆς ἐποχῆς. Ἡ ὠραιότης, ἡ εὐφυΐα, ἡ ἀρετὴ, ὅλα αὐτὰ δὲν λογαριάζονται. Δὲν λέγουν πλέον: Θέσις διὰ τὸν καλλίτερον, φωνά-

στας τούτους βλέποντες, οἱ πάντες ἐξεπλήσσοντο, νομίζοντες ὅτι καὶ ἀλλαγὴν ποιοῦντα ἔσται. Οἱ δὲ εὐφύεστεροι ἔλεγον ὅτι ἀνεκαλύφθη νέα ὁδὸς εἰς τὰς νήσους, διὰ ξηρὰς.

Τὰς διαφορὰς ἀναγγελίας διαδέχεται μέγας ἀλλαγαμὸς, φωναὶ τρομακτικαί, καὶ εἰ πλησίον τῆς τοῦ κακοῦ παρίσταται, ἐτι τρομακτικώτεροι. Αἱ ὁδοὶ πληροῦνται ἀνθρώπων καὶ ζώων ὑδροφόρων καὶ ἀχ' ὁσφύων. πάντων τρεχόντων τῆδε κάκεισε. Ἐπὶ πᾶσι δὲ οἱ πυροσβέσται ἐπίσης τρέχοντες, τρέχοντες. Οὗτοι νῦν διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, τοὺς τοῦ παλαιοῦ συστήματος, καὶ τοὺς τοῦ κόμητος Τσεκένη. Καὶ οἱ μὲν τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ οἱ εὐρωπαϊκῆς πω, ὅσον ἔνεστιν ἐν Τουρκίᾳ, κατηρτισμένοι τακτικῶς καὶ συγκεροτημένως βαίνοντες, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἀντλίας ὑπὸ ἵππων τυρομένας, καὶ διάφορα ἐφ' ἁμαζῶν σωστικά ἐργαλεῖα, καὶ γεγυμνασμένοι ἐπιστημονικῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν, ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμένοι καὶ κράνος φέροντες. Οἱ δ' ἄλλοι, οἱ τοῦ παλαιοῦ συστήματος, εἰσὶν ἔκτακτοι, ἄμειβοι, τὸ ἔργον αὐτῶν ὡς παληκαριὰν θεωροῦντες, καὶ τρέχοντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς ἐπ' ὤμων φέροντες ἀντλίαν μικράν. Ἡ ζωηρότης ὅμως αὐτῶν καὶ εὐκίνησις ἐστὶ θαυμασία. Ὁ βλέπων αὐτοὺς τρέχοντας καὶ ἐργαζομένους ἀληθῶς τοὺς θαυμάζει. Γυμνοὶ σχεδὸν καὶ ἀνυπόδητοι καλπάχουσιν οὕτως εἰπεῖν εἰς τὰς ὁδοὺς γοερῶς κραυγάζοντες. Ἄν δὲ τις αὐτῶν δείξει ὅτι δὲν ὑποτάσσεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν (ρεῖζῃ) δέρεται ὑπ' αὐτοῦ διὰ βουνεύρου εἰς τοὺς γυμνοὺς πόδας. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι εἶνε ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν ἄμισθοι, ἀφικνούμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, ἐπιδίδονται πρῶτιστα εἰς διαρπαγὰς καὶ κλοπὰς· διὸ πολλοὶ ἀποφεύγουσι νὰ ζητήσωσι τὴν βοήθειαν αὐτῶν.

Καὶ ταῦτα ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς. Ἐκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐπιπλα, στρώματα, ἀντλίας, στρατιῶται, χαμάλινες, ὑδροφόροι, πυροσβέσται καὶ

παντὸς εἶδους ἄνθρωποι καὶ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων ἰδοῦ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἀλλὰ ταῦτα, ἂν εὐνόητα καὶ γνωστὰ τοῖς πλείστοις, παραλείπομεν καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν πυρκαϊάν τῆς παρελθούσης τρίτης.

Καθ' ἣν ὥραν τὸ πῦρ ἤρξατο τοῦ καταστρεπτικοῦ αὐτοῦ ἔργου ἔπνεε σφοδρὸς βορραεὶς ἀνεμὸς. Τοῦτο συνετέλεσεν ὅπως τὸ καταστρεπτικὸν πῦρ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις καὶ πολλὰς διευθύνσεις. Καὶ ἔσπευσαν μὲν πλείστα βοηθητικά μέσα, ἀλλ' ἡ ὁρμὴ τοῦ στοιχείου ἦτα μεγάλη, καὶ ὅτε ἐπῆλθεν ἡ ἀποσβέστις αὐτοῦ ἦσαν πλέον τέσσαρα τριακόνται οἰκίας. Ἡ καταστροφή αὕτη καθ' ἣ ὑπολογίζεται, ἐπέφερε τὴν δυστυχίαν εἰς 150 περίπου οἰκογενείας, στερηθείσας τῶν πάντων. Εἶδον γραῖαν κλαίονσαν ὡς ἀπολέσασαν τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἐβίου, καθότι μὴ ὑπανδρευθεῖσα διετέλει μόνη ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ οὐδενος στήριγματος καὶ ἐξαιτουμένη τὴν ἀρωγὴν τῶν διαβατῶν. Καὶ πόσα καὶ πόσα τοιαῦτα δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἀναγράψῃ. Ἐν γένει ἡ πυρκαϊὰ αὕτη εἶνε ἡ μεγίστη ἐξ ὧν ἐγένοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει. Μανθάνω δ' εὐχαρίστως ὅτι ὁ Σουλτάνος, ὃς ὑπ' ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων ἐμφορεῖται, διέταξε πρῶτον μὲν ὅπως αὐστηρῶς ἐρευνηθῇ ὁ λόγος τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης, καθότι λέγεται ὅτι αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τινος Χατζάρου, ἔχοντος τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἡσφαλισμένου, χάριν κερδοσκοπίας, καὶ δεύτερον ὅπως πᾶσα περιθάλψις παραχωρηθῇ τοῖς πτωχοῖς. Ἐκ διαταγῆς δ' αὐτοῦ ἐστάλησαν ἱκαναὶ σκηναὶ καὶ διαταγαὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ στρατῶνος Σελιμιέ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πρώτων ἀναγκῶν.

Οὕτως

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Κροατία ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ πράγματα εἰς τὴν

ζουν· θέσις διὰ τὸν πλουσιώτερον. Ἐγίναμεν σχεδὸν πτωχοὶ καὶ δὲν μᾶς γνωρίζουν πλέον.

Ὁ Μπασελίνος ἤκουσεν ἡσύχως τὴν ὀρμητικὴν ταύτην ἀποστροφὴν πληρωθείσης εἰς τὸ μέσον αὐτὸ τῆς καρδίας τῆς μαρκησίας. Ἀκουσίως του, ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ ἐσωτερικὴν τινὰ εὐχαρίστησιν, ἥτις ἐγεννήθη ἐν αὐτῷ. Ἐγινε κατακόκκινος καὶ ἔτριβε μηχανικῶς τὰς χεῖρας.

— Κυρία μαρκησία, εἶπε, νομίζω ὅτι συκοφαντεῖτε τὴν ἐποχὴν μας. Βέβαια δὲν ἔμπορῶ ν' ἀρνηθῶ ὅτι κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα κυριαρχοῦσιν αἱ θετικαὶ ἰδέαι καὶ ὅτι ἡ φυσικὴ ἀπληστία ἔκαμε πολὺ μεγάλας προόδους παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καταδικάζῃ τις ὅλους τοὺς συγχρόνους μας. Ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀφιλοκερεῖς ἄνθρωποι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὠραιότης, ἡ ἀρετὴ, ἡ εὐφυΐα καθιστῶσι μίαν γυναῖκα προτιμωτέραν μετὰ τῶν ἄλλων. Δὲν λέγω ὅτι γνωρίζω πολλοὺς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον γνωρίζω ἓνα.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Τοῦτο ἀπλῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ συμβολαιογράφος, ὅτι εἰς εὐγενὲς φίλος μου μόλις εἶδε τὴν δεσποινίδα Μπωλιέ τὴν ἡγάπησεν ὡς τρελλός. Ἐπειδὴ ὅμως ἤξευρεν ὅτι εἶναι ἀρραβωνισμένη μετὰ τοῦ δουκὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματά του. Τώρα ὅτε θὰ μάθῃ ὅτι εἶναι ἐλευθέρη,

θὰ ἐμιλήσῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀποδοκιμάζετε σεῖς τὸ διάβημά του αὐτό.

Ἡ μαρκησία παρετήρησε πρεσβετικὰ τὸν Μπασελίνο.

— Πρόκειται περὶ τοῦ κ. Φιλίππου Δερβλαῦ, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Μάλιστα, κυρία μαρκησία, περὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον ὁ συμβολαιογράφος μὲ θάρρος.

— Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὰ αἰσθήματα τὰ ὅποια τρέφει ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηρουργείων διὰ τὴν κόρην μου, ὑπέλαβεν ἡ μαρκησία. Δὲν τὰ κρύπτει διόλου.

— Ἀ! διότι ἀγαπᾷ τὴν δεσποινίδα Κλαίρην καὶ αὐτὸς τὴν ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς, ὑπέλαβε μετὰ ζωηρότητος ὁ συμβολαιογράφος... Ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε τὸν κ. Δερβλαῦ τόσο πολὺ, ὥστε νὰ τὸν ἐκτιμῆσθε εἰς τὴν πραγματικὴν του ἀξίαν;

— Ἐγὼ ὅτι χαίρει πολὺ καλῆς ὑπαλήψεως εἰς τὸν τόπον... Ἀλλὰ σεῖς, ἀγαπητέ μου Μπασελίνε, εἰσθε συνδεδεμένος μετὰ τῆς οἰκογενείας του;

— Εἶδα γεννημένους τὸν κ. Φίλιππον καὶ τὴν δεσποινίδα Σουσάνναν, τὴν ἀδελφὴν του. Ὁ πατὴρ των εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ ὀνομάζῃ φίλον του... Καὶ αὐτὸ σὰς ἐξηγεί, κυρία μαρκησία, τὴν τόλμην, μὲ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου σὰς ἐγνώρισα τὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Δερβλαῦ. Ἐλπίζω δ' ὅτι θὰ μὲ τὴν συγχωρήσῃτε.

(ἀκολουθεῖ)